

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Petru Moraru, Vladimir Timofti, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2015, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, în cauza penală în privința lui

Cerevatii Victor Petru, născut la 23 mai 1959, originar și locuitor s. Grimăncăuți, r-nul Briceni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.03.2012 - 17.04.2014;

Instanța de apel: 13 05.2014 - 05.06.2015;

Instanța de recurs: 02.09.2015 - 07.06.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 17 aprilie 2014, Victor Cerevatii a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 324 alin. (3) lit. a), 326 alin. (1) Cod penal, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

Acțiunea civilă înaintată de către V. Asimionese a fost lăsată pentru soluționare în ordinea procedurii civile.

2. De către organul de urmărire penală, V. Cerevatii a fost învinuit de faptul că el, activînd în funcția de șef al Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat a R. Moldova, fiind numit în funcția respectivă în baza Hotărîrii Guvernului R. Moldova nr. 914 din 07 decembrie 2011, prin urmare fiind o persoană cu demnitate publică investită în baza pct. 13 lit. d), e) a Regulamentului „Cu privire la organizarea și funcționarea oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat” aprobat prin Hotărîrea Guvernului R. Moldova nr. 845 din 18 decembrie 2009, cu dreptul de a sesiza Cancelaria de Stat și autoritățile administrației publice centrale de resort despre încălcările depistate în activitatea serviciilor publice desconcentrate precum și de a organiza și exercita controlul asupra legalității actelor adoptate de autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și nivelul al doilea, fiind responsabil în conformitate cu pct. 14 lit. g) a Regulamentului privind asigurarea recepționării și examinării în conformitate cu legislația în vigoare a petițiilor parvenite de la cetățeni, persoane juridice și organizații obștești din teritoriul în care își desfășoară activitatea, concomitent fiind împuternicit în baza Fișei Postului funcției pe care o ocupă aprobată la 07 decembrie 2011 de către Secretarul general al Guvernului de a sesiza imediat organele de drept competente, în cazul existenței

unor încălcări care atrag răspundere penală stabilite în cazul efectuării controalelor legalității actelor emise de autoritățile administrației publice, acționând intenționat și din interes material, în perioada cuprinsă între 04 ianuarie 2012 - 03 februarie 2012 inclusiv, urmărind scopul primirii ilegale a mijloacelor bănești de la cet. V. Asimionese, a pretins de la ultimul suma de 1000 euro pentru a nu examina și a nu reacționa în conformitate cu prevederile legislației în vigoare asupra petițiilor, adresărilor sau sesizărilor adresate Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat, care ar conține referințe la presupusele încălcări comise de către V. Asimionese pentru perioada anilor 2005-2011 în care acesta a ocupat funcția de primar al s. Balasinești, r-nul Briceni, precum și pentru a influența actualul primar al localității nominalizate V. Cucereavîi să nu adreseze pe viitor organelor competente plîngeri cu referință la presupusele încălcări admise de către cet. V. Asimionese în perioada în care acesta a activat în calitate de primar.

Astfel, la 03 februarie 2012, aproximativ la ora 14²⁵, acționând în scopul realizării intențiilor sale criminale exprimate prin primirea ilegală a mijloacelor bănești de la V. Asimionese, șeful Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat a R. Moldova, V. Cerevatîi, a primit personal de la V. Asimionese în biroul său de serviciu care este amplasat în sediul Consiliului Raional Edineț, or. Edineț, str. Independenței 33, bani în sumă totală de 1000 euro, echivalentul sumei de 15590,87 lei, și care constituie mijloacele bănești anterior pretinse pentru a nu examina și a nu reacționa în conformitate cu prevederile legislației în vigoare asupra presupuselor încălcări comise de către V. Asimionese în perioada anilor 2005-2011 în care acesta a ocupat funcția de primar al s. Balasinești, r-nul Briceni, precum și pentru a influența actualul primar al localității nominalizate să nu adreseze pe viitor organelor competente plîngeri cu referință la presupusele încălcări admise de către V. Asimionese în perioada în care acesta a activat în calitate de primar.

Tot el, V. Cerevatîi, de către organul de urmărire penală, este învinuit de faptul, că activînd în perioada anului 2009 în funcția de președinte al r-lui Briceni, în prima decadă a lunii aprilie 2009 a primit personal de la V. Asimionese, în incinta biroului său de serviciu amplasat în sediul Consiliului Raional Briceni, or. Briceni, str. Independenței 88, un împrumut bănesc pentru necesități personale în sumă totală de 100000 lei.

Din suma împrumutului dat, în a doua decadă a lunii iulie 2009, V. Cerevatîi i-a restituit lui V. Asimionese în incinta biroului de serviciu al ultimului amplasat pe adresa s. Balasinești, r-nul Briceni suma de 50000 lei, prin urmare datoria rămasă constituind suma de 50000 lei.

În continuare, în perioada lunilor august 2009 - 23 octombrie 2009, V. Cerevatîi cunoscînd cu certitudine despre examinarea în Judecătoria Briceni a mai multe cauze penale de învinuire a lui V. Asimionese, susținînd că are influență asupra judecătorului din cadrul Judecătoriei Briceni, M. Dolghieru care examina cauzele penale în privința lui V. Asimionese, în vederea influențării acestuia să pronunțe o sentință de achitare în privința lui V. Asimionese, avînd în posesia sa suma restantă de 50000 lei din împrumutul acordat de ultimul în prima decadă a lunii aprilie 2009, a pretins și a obținut nerestituirea către V. Asimionese a sumei de 50000 lei sub pretextul transmiterii integrale a sumei nominalizate judecătorului din cadrul Judecătoriei Briceni, M. Dolghieru pentru pronunțarea la 23 octombrie

2009 a sentinței de achitare în privința lui V. Asimionese, fapte pe care V. Cerevatfi le-a susținut și ulterior în cadrul discuțiilor petrecute cu V. Asimionese în perioada de timp cuprinsă între 23 octombrie 2009 - 03 februarie 2012.

3. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care V. Cerevatfi să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art. 324 alin. (3) lit. a), 326 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea art. 84 alin. (1) Cod penal, la 9 ani închisoare și amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere, funcții publice și de demnitate publică în întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat pe termen de 5 ani și cu admiterea acțiunii civile înaintate de V. Asimionese, urmînd a fi încasat din contul lui V. Cerevatfi în beneficiul primului, suma de 80000 lei.

În motivarea cerințelor formulate, apelantul a invocat aprecierea neobiectivă de către prima instanță a probelor administrate pe caz și anume a declarațiilor părții vătămate V. Asimionese, precum și a probelor materiale acumulate în prezenta cauză, nominalizarea cărora a fost trecută în conținutul cererii de apel, acordînd apreciere și credibilitate doar declarațiilor martorilor apărării: A. Mitreniuc, M. Veremciuc și I. Pascari, ce au negat plasarea de către V. Asimionese în biroul de serviciu a lui V. Cerevatfi, a careva mijloace bănești sau alte lucruri materiale.

De rînd cu aceasta, procurorul a considerat neîntemeiată respingerea de către prima instanță a purtătoarelor de informații și înregistrărilor video, din motiv că nu există un raport de expertiză tehnico-științific cu demonstrarea autenticității convorbirilor, invocînd lipsa de obiecții din partea apărării asupra conținutului convorbirilor înregistrate, ori, respingînd purtătorul de informații de tip CD, ridicat în ordinea art. 126 Cod de procedură penală (f.d.27-28 vol. I), prima instanță nu a ținut cont de prevederile art. 157 alin. (1) Cod de procedură penală.

Cît privește neconcordanța orelor din imaginile video operative, procurorul a specificat, că această împrejurare este specificată în certificatul specialistului DGT Nord a CNA ce atestă faptul, că în perioada anului 2012 au fost folosite camere de filmat ascunse, iar din cauza parametrilor tehnici ai camerei cu ajutorul căreia au fost filmate acțiunile operative de investigație din 03 februarie 2012, nu a fost posibil de a schimba ora și data înregistrării, mai mult, în opinia acuzatorului, instanța nejustificat a respins conținutul stenogramelor comunicărilor dintre V. Cerevatfi și V. Asimionese din 31 ianuarie 2012 și 03 februarie 2012 cu mențiunea „...eu nu sunt omul acela care să spună cît...” din partea lui V. Cerevatfi, precum și „...bine deci să-i pun aici...” din partea lui V. Asimionese considerîndu-le, că nu confirmă faptul coruperii pasive, pe cînd ele coroborează cu declarațiile lui V. Asimionese, pe care însă prima instanță le-a apreciat ca fiind depuse sub influența sentimentului de ură, nedispunînd de probe convingătoare în acest sens.

Totodată apelantul a menționat, că partea apărării în cadrul urmăririi penale și la faza finisării ei, nu a utilizat procedura declarării nulității actelor procesuale, ceea ce prezumă acordul cu ele (Hotărîrea CEDO din 12 iulie 1988, Schenk vs. Elveția).

Ce ține de afirmația primei instanțe, precum că la materialele cauzei nu există careva probe sau documente privitor la faptul, că în procedura Judecătoria Briceni s-ar fi aflat careva cauze penale în privința lui V. Asimionese, acuzarea a considerat-o neîntemeiată, ori, la materialele cauzei penale este atașată sentința de achitare adoptată în privința lui V. Asimionese din 23 octombrie 2009, respectiv cert se denotă, că asemenea dosare comasate în final în privința lui V. Asimionese au fost examinate de Judecătoria Briceni.

În același context apelantul a invocat, că prima instanță nu a apreciat faptul primirii de către V. Cerevatfi de la V. Asimionese a mijloacelor bănești în sumă de 1000 euro nu doar pentru soluționarea anumitor conflicte, ci și pentru a nu examina și a nu reacționa în conformitate cu prevederile legislației în vigoare asupra petițiilor, adresărilor sau sesizărilor adresate Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat, care ar conține referințe la presupusele încălcări comise de către V. Asimionese pentru perioada anilor 2005-2011, în care respectivul a ocupat funcția de primar al s. Balasinești, r-nul Briceni, precum și pentru a influența actualul primar al localității nominalizate să nu adreseze pe viitor organelor competente plângeri cu referință la presupusele încălcări admise de către V. Asimionese, fapte care se prezumau a fi realizate ulterior, în dependență de petițiile ce urmau a fi parvenite în adresa Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat cât și în privința lui V. Cucereavfi, în dependență de problemele ce urmau a fi invocate de ultimul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2015, a fost respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței fără modificări.

La adoptarea soluției date, instanța de apel a statuat, că prima instanță în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la achitarea lui V. Cerevatfi de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 324 alin. (3) lit. a), 326 alin. (1) Cod penal, deoarece faptele inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale acestor infracțiuni.

În acest sens, instanța de apel a conchis că nevinovăția inculpatului a fost confirmată prin declarațiile inculpatului V. Cerevatfi; martorilor V. Asimionese, Gh. Lungu, A. Mitreniuc, M. Veremciuc, I. Pascari.

Instanța de apel a reținut temeinicia concluziei judiciare privind administrarea de către organul de urmărire penală a probelor prin încălcarea dispozițiilor Legii nr. 45 din 12 aprilie 1994 (pusă în aplicare în perioada pretinselor fapte) „Cu privire la activitatea operativă de investigații”, precum și a normelor de procedură penală, stipulate la art. art. 135, 136 Cod de procedură penală, fapt ce în corespundere cu art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală determină inadmisibilitatea lor ca fiind dobândite prin provocarea, facilitarea sau încurajarea persoanei de a săvârși infracțiunea.

Astfel, că în situația în care datele obiective ale cauzei penale denotă cu certitudine facilitarea din partea organului de urmărire penală în săvârșirea infracțiunii, prin provocarea sistematică și insistentă a inculpatului de către

martorul provocator V. Asimionese, prima instanță corect a dispus achitarea lui V. Cerevatfi de sub învinuirea formulată pe cele două capete de acuzare.

Astfel, V. Asimionese a sesizat organul de urmărire penală prin intermediul telefonului liniei fierbinți la 28 decembrie 2011 și din acest moment pînă la pornirea urmăririi penale la 03 ianuarie 2012 s-a constatat că, colaboratorii CCCEC s-au deplasat în repetate rînduri în or. Briceni, unde s-au întîlnit confidențial cu V. Asimionese, dar și cu potențialii martori ai viitoareii învinuiri aduse lui V. Cerevatfi în scopul organizării și dirijării provocării acestuia, dovadă fiind rapoartele locotenentului major A. Eladi și locotenentului I. Moraru din 28 și 30 decembrie 2011, prin care acestea informează superiorii despre intenția de colaborare a lui V. Asimionese într-o procedură penală și despre deplasarea în teritoriu la 29 decembrie 2011 pentru o convorbire cu V. Asimionese.

În calitate de martori ai acuzării fiind atrași foștii și actualii primari din trei sate, care din informația utilizată de către V. Asimionese, cunoșteau despre existența a careva relații de împrumut dintre acesta și V. Cerevatfi, nici unul dintre ei neprezentînd informații utile referitor la învinuirea formulată lui V. Cerevatfi.

O altă acțiune de provocare a fost organizarea unei convorbiri telefonice controlată între V. Asimionese și V. Cerevatfi la 30 decembrie 2011, care a fost înscrisă și ulterior prezentată organului de urmărire penală în calitate de probă a săvîrșirii traficului de influență de către V. Cerevatfi, respectiva acțiune la fel fiind controlată de către ofițerii de urmărire penală și efectuată pînă la flagrantul din 03 ianuarie 2012.

În acest context, instanța de apel a menționat interpretarea corectă de către prima instanță a dispozițiilor art. art. 135, 136 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura interceptării și înregistrării comunicărilor, corect apreciind în raport cu ea valoarea probantă a fiecărei probe administrate pe caz de către organul de urmărire penală.

Prin urmare, ținînd cont de lipsa în materialele cauzei a unui raport de expertiză tehnico-științifică, efectuat în corespundere cu art. art. 142, 143 Cod de procedură penală, ce ar demonstra autenticitatea comunicărilor dintre cei doi participanți la corupere, prima instanță întemeiat a respins în calitate de probe, purtătoarele de informații a acțiunilor de urmărire penală și anume DVD cu copia înregistrărilor de imagini din 03 februarie 2012 a percheziției corporale a lui V. Cerevatfi și percheziției în biroul său de serviciu; CD-R cu înregistrările comunicărilor din 04 ianuarie 2012; 12 ianuarie 2012; 16 ianuarie 2012; 23 ianuarie 2012; 31 ianuarie 2012; DVD-R cu înregistrările de imagini din 03 februarie 2012, 5 discuri CD-R cu înregistrările comunicărilor din 04 ianuarie 2012; 12 ianuarie 2012; 16 ianuarie 2012; 23 ianuarie 2012 și 31 ianuarie 2012, ori, tocmai la momentul efectuării respectivelor interceptări, a și fost organizat și pregătit flagrantul, cu imprimarea ulterioară a rezultatelor lui.

În același context, prima instanță a dat apreciere corectă declarațiilor lui V. Asimionese, referitor la modalitatea plasării de către el a banilor pe masa de lucru din biroul inculpatului, ori, cele relatate de el nu se confirmă prin alte date obiective, iar interceptările anterioare făcute de el personal (f. d. 28 vol. I) nu pot fi acceptate în calitate de probe, fiind administrate cu încălcarea normelor de procedură penală, mai mult, ele fiind efectuate la indicația și cu îndemnul

colaboratorilor CCCEC cu mult timp pînă la pretinsul flagrant, respectivul organ fiind sesizat oficial cu cerere doar în ziua producerii lui.

De rînd cu aceasta, instanța de apel a menționat, că organul anticorupție mai mult de o lună a supravegheat interceptările dintre V. Cerevatîi și V. Asimionese, prin înzestrarea celui din urmă cu tehnică specială (f. d. 6, 32, 34, 36-40, 48, 49, 50, 52-54, 59, 61, 63-65, 71, 72, 73, 75-78, 99, 100, 101, 103, vol. I), astfel facilitînd și provocînd coruperea pasivă, ori, după cum rezultă din declarațiile depuse de el, colaboratorii CCCEC i-au cerut întreprinderea unor acțiuni de provocare insistență, cu plasarea obligatorie a mijloacelor bănești în biroul de serviciu a lui V. Cerevatîi, chiar dacă nu-i va accepta, astfel atingîndu-și scopul „împachetării depline” a acestui.

În opinia instanței de apel, nu V. Cerevatîi dar V. Asimionese de fiecare dată a fost inițiatorul convorbirilor, inclusiv telefonice, primul manifestînd o atitudine pasivă față de respectivele provocări. La fel, V. Asimionese a fost cel care provoca discuțiile privind modalitatea rezolvării pozitive în favoarea sa, a plîngerilor depuse pe numele lui organelor procuraturii, inclusiv și Cancelariei de stat.

Ori, nici una din probele administrate pe caz, nu denotă pretinderea personal de către V. Cerevatîi a mijloacelor bănești pentru ameliorarea anumitor situații sau rezolvarea a careva probleme.

Cît privește procedura efectuării acțiunilor de urmărire penală și anume: întocmirea actelor procesuale cu privire la marcarea banilor și înzestrarea cu tehnică specială (f.d. 128-132 vol. I), instanța de apel a concluzionat, că aceasta la fel nu a fost respectată de către organul de urmărire penală, ori, potrivit declarațiilor lui V. Asimionese, el nu a asistat la procesul de marcarea a banilor, aceștia fiindu-i transmiși în plic, toate actele procesuale legate de acțiunile de urmărire penală, consemnîndu-le ulterior faptelor produse, de altfel și tehnica specială cu interceptările comunicărilor i-a fost ridicată de la domiciliul său, după înregistrarea flagrantului.

În ordinea celor expuse mai sus și împărtășind opinia primei instanțe cu privire la vicierea bazei probante administrate pe caz, instanța de apel a menționat modalitatea apariției pe mîinile lui V. Cerevatîi a urmelor de praf cu care au fost marcate bancnotele, ori, potrivit lui V. Asimionese banii el i-a scos din plic, punîndu-i în buzunarul hainei, cu aceiași mîna salutîndu-l pe inculpat, acesta neatingîndu-se de mijloacele bănești, deși ar fi avut posibilitate să-i vadă.

Respectiv, fără atingerea mijloacelor bănești, ori, acestea la momentul percheziției biroului rămîneau a fi plasate, acolo unde au fost puse, apariția urmelor prafului luminiscent pe mîinile inculpatului, poate fi explicată doar ca rezultat al strîngerii repetate de mîini dintre V. Cerevatîi și V. Asimionese, ceea ce reduce valoarea probantă a raportului de expertiză pentru stabilirea adevărului pe caz (f.d. 29-36 vol. II).

Totodată asigurarea lui V. Asimionese cu privire la protecție în soluționarea pozitivă a eventualelor plîngeri, ce rezultă din interceptarea convorbirilor, nu denotă și acceptarea de către V. Cerevatîi a mijloacelor bănești în acest sens (f.d. 135-141, vol. II), mai mult, la materialele cauzei penale a fost anexată doar petiția unui grup de locuitori din s. Balasinești, r-nul Briceni din 18 aprilie 2011, cu materialele acumulate la ei, pe cînd șef al OT a Cancelariei de Stat era A. Lăpteanu, ce potrivit fișei de evidență și control a fost expediată pentru

soluționare Procuraturii Briceni, ulterior fiind ridicate de către colaboratorii CCCEC încă două petiții, fapt ce denotă lipsa unor argumente întemeiate de pretindere de către V. Cerevatii de la V. Asimionese a mijloacelor bănești.

În opinia instanței de apel, celelalte acte anexate la dosar, purtînd un caracter mai puțin relevant pentru cauza dată, nu vin să confirme faptele imputate inculpatului și anume: registrul de evidență a petițiilor pe r-nul Briceni în xerocopia autenticată; cererea lui V. Asimionese din 06 ianuarie 2012 cu materialele acumulate în xerocopii autentificate; cererea lui V. Asimionese înregistrată la 17 octombrie 2011, cu materialele acumulate în xerocopii autentificate (f.d. 152, 153); fișa de evidență și control (f.d. 154); petiția din 18 aprilie 2011 (f.d. 155-156); procesul-verbal nr. 28 din 04 martie 2011 al ședinței ordinare a Consiliului Local Balasinești, r-nul Briceni (f.d. 157); răspunsuri la petiție (f.d. 158-160); fișa de evidență și control (f.d. 161); cererea din 08 aprilie 2011 (f.d. 162-163); plan proiect de separare a terenului (f.d. 165); act de constatare pe teren în vederea formării bunului imobil din 15 aprilie 2011 (f.d. 166); studiu privind formarea bunului imobil (f.d. 167); plan cadastral (geometric), eliberat la 17 aprilie 2011 (f.d. 168); scrisoare de însoțire (f.d. 169) hotărîrea Curții de Apel Economice din 11 ianuarie 2011, prin care acțiunea Primăriei s. Balasinești a fost admisă parțial, dispunîndu-se încasarea de la Cooperativa de Producție „Balasinord”, r-nul Briceni pentru perioada 20 octombrie - 31 decembrie 2010 plata pentru folosirea terenului în sumă de 60056 lei (f.d. 170); răspunsul la petiția nr. D-22/11 din 08 aprilie 2011 (f.d. 172-173); fișa de evidență și control (f.d. 174-175); notă informativă (f.d. 179); cererea lui V. Asimionese din 21 august 2011, privind acordarea unei indemnizații egale cu un salariu al funcției în sumă de 3500 lei, în legătură cu faptul neangajării sale în cîmpul muncii (f.d. 180); sesizare privind abrogarea actului administrativ (f.d. 182); decizia nr. 3/3 din 19 septembrie 2011 cu privire la înființarea unității de comerț cu amănuntul-pieței (f.d. 183); sesizare privind completarea actului administrativ (f.d. 184); decizia nr. 3/9 din 19 septembrie 2011 cu privire la examinarea Demersului Nr.46 din 08 iulie 2011 (f.d.185); sesizare privind abrogarea actului administrativ (f.d. 186); copia registrului DTCA Edineț, audiență (f.d. 189-201); fișa de evidență și control (f.d.202); cererile lui V. Asimionese adresate șefului OT Edineț al Cancelariei de Stat, V. Cerevatii (f.d. 203, 204, 205-207); răspuns la petiția nr. A-86/12 din 06 ianuarie 2012 (f.d. 208-211).

Potrivit stenogramei interceptării și înregistrării comunicărilor, V. Cerevatii ar fi spus o singură frază: „...eu nu sunt acel om care să spună cît...”.

În acest aspect, prima instanță a menționat, că vizionarea din cadrul ședinței de judecată a imaginilor video DVD-R înregistrare efectuată de către V. Asimionese la întîlnirea cu V. Cerevatii în biroul acestuia la 03 februarie 2012, nu este una distinctă din care ar rezulta cert concluzia de transmitere-primire a banilor, cu atît mai mult, că din imaginile video nu se vede în ce moment al discuției, cum și unde V. Asimionese ar fi pus banii, ori, faptul dat, îl explică chiar V. Asimionese, susținînd că „cînd a băgat mîna în buzunarul stîng interior al hainei după bani, ar fi acoperit camera de luat vederi”.

În același context, cuvintele „Bine, deci...să-i pun aici” și „...vă mulțumesc și vă doresc un drum bun” la fel nu confirmă faptul transmiterii-primirii banilor în calitate de mită și nu coroborează cu alte probe acumulate la materialele cauzei.

Revenind la epizodul ce ține de traficul de influență, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a concluzionat, că acțiunile lui V. Cerevatii încadrate în acest sens nu întrunesc elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 326 Cod penal, ori, învinuirea adusă inculpatului în săvârșirea traficului de influență, exprimat prin determinarea lui V. Asimionese, de a nu mai pretinde restituirea datoriei de 50000 lei, pe care le-ar fi transmis unui magistrat din cadrul Judecătoriei Briceni, este bazată în exclusivitate pe declarațiile depuse în acest sens de către V. Asimionese, care fiind martor provocator, lesne rămîne a fi persoana cointeresată de pronunțarea pe caz a unei sentințe de condamnare. Alte probe ce ar demonstra temeinicia învinuirii aduse în această parte, organul de urmărire penală nu a administrat și respectiv nu a pus la dispoziția instanțelor de judecată, iar întreținerea de către inculpat a discuțiilor în acest sens, fapt ce se pretinde a fi confirmat prin interceptarea de către V. Asimionese a convorbirilor, nu denotă și realitatea întreprinderii acestor acțiuni, părții acuzării revenindu-i sarcina probațiunii, ori, persoana pusă sub învinuire nu este obligată de a demonstra nevinovăția sa, toate dubiile urmînd a fi interpretate în favoarea acestei.

Totodată, careva date obiective ce ar demonstra legătura de cauzalitate dintre discuțiile întreținute în sensul traficului de influență cu soluția judiciară adoptată în cauza penală în privința lui V. Cerevatii, organul de urmărire penală nu a acumulat și respectiv nu a prezentat pentru cercetare.

În final, instanța de apel a menționat, că prima instanță și-a întemeiat soluția de achitare a inculpatului V. Cerevatii nu pe nulitatea actelor procesuale în sensul art. 251 Cod de procedură penală, ci pe inadmisibilitatea probelor în sensul art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, care au demonstrat cu certitudine caracterul activ-provocator, precum și facilitarea de către organul de urmărire penală a săvârșirii infracțiunii, fiindcă date obiective ce ar fi demonstrat, că fără intervenirea lor prin intermediul martorului provocator, oricum l-ar fi determinat pe V. Cerevatii să săvârșescă fapte de corupere, ori, că acesta anterior ar mai fi demonstrat vulnerabilitatea față de săvârșirea respectivelor acte, acestea nu au prezentat.

În contextul celor menționate mai sus, instanța de apel a conchis, că acțiunile întreprinse de către V. Asimionese n-au fost altceva decît o încercare de a-și redobîndi partea neachitată a împrumutului acordat lui V. Cerevatii, fiind conștient de faptul, că de o altă modalitate pentru a-și asigura restituirea lui nu dispune, fiind în lipsa unei recipise de împrumut, prin intermediul organului de urmărire penală al CCCEC (CNA) dobîndind restituirea lui prin facilitarea și provocarea lui V. Cerevatii la săvârșirea infracțiunii, fapt ce a determinat temeinicia sentinței de achitare, adoptată pe caz în privința celui din urmă.

5. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitînd casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului procurorul, făcînd trimitere la prevederile art. art. 95 alin. (1), 100 alin. (4), 101, 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a invocat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Săvârșirea infracțiunilor incriminate inculpatului, în opinia procurorului, se confirmă prin cumulul de probe veridice, utile, concludente, care se află într-o coroborare reciprocă, administrate de către organul de urmărire penală în prezenta cauză și cercetate în instanțele de judecată, iar constatarea făcută de către prima instanță, preluată și de instanța de apel, referitor la nevinovăția lui V. Cerevatîi în săvârșirea infracțiunilor, prevăzute de art. art. 324 alin. (3) lit. a), 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că faptele lui nu întrunesc elementele constitutive ale respectivelor componente de infracțiuni, este neîntemeiată.

Procurorul a specificat, că instanța de apel, contrar prevederilor art. art. 414, 417 Cod de procedură penală, ilegal a adoptat o decizie de menținere a sentinței de achitare, dînd prioritate în exclusivitate depozițiilor inculpatului V. Cerevatîi, care a negat în instanță vinovăția sa, nu a dat apreciere deplină depozițiilor martorilor audiați în prima instanță și cea de apel, fără a analiza din care cauză a exclus restul probelor prezentate de acuzare și nu a ținut cont de faptul că partea apărării nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă, limitîndu-se numai la criticarea probelor acuzării.

Analiza probelor administrate sub toate aspectele, complet, obiectiv și în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, constată existența infracțiunilor de corupere pasivă și trafic de influență și vinovăția inculpatului V. Cerevatîi în săvârșirea acestora, ori, instanțele de fond, în mod greșit au neglijat valoarea probantă a probelor examinate în cadrul ședințelor de judecată prezentate de către acuzare, fiind totodată indusă în eroare de declarațiile inculpatului care nu și-a recunoscut vina și care poartă un caracter de apărare.

În scopul argumentării deciziei de menținere a sentinței de achitare instanța de apel în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor cercetate în ședință: declarațiile martorilor, corpurilor delict, înregistrările audio și video, interceptările comunicărilor, acțiunile de urmărire penală.

Astfel, martorul V. Asimionese, amănunțit, a relatat instanțelor de fond circumstanțele cazului privind săvârșirea infracțiunilor, prevăzute de art. art. 324 alin. (3) lit. a), 326 alin. (1) Cod penal, de către V. Cerevatîi și care coroborează cu celelalte probe pe caz, declarații pe care instanțele de judecată neîntemeiat le-au respins, constatînd că acestea au fost date de V. Asimionese sub pretext de răzbunare și ură față de V. Cerevatîi din motivul nerestituirii unei datorii de către ultimul, mai mult, instanțele au selectat declarațiile și au pus la baza hotărîrilor doar o parte din declarațiile martorului V. Asimionese, încercînd să le critice.

La fel, procurorul a menționat că vinovăția inculpatului V. Cerevatîi se confirmă și prin următoarele probe: procesul-verbal din 03 februarie 2012, de percheziție a biroului de serviciu a lui V. Cerevatîi amplasat pe adresa or. Edineț, str. Independenței, 33 (f.d. 150-151, vol. I); raportul de expertiză nr. 291-192 din 08 februarie 2012; procesul-verbal de ridicare de la V. Asimionese a purtătorului de informație de tip CD-R, model Esperanza cu volumul memoriei 700 MB, privind înregistrarea convorbirilor telefonice cu V. Cerevatîi la 30 decembrie 2012 (f.d. 28, vol. I) *procurorul a menționat, că respingînd proba respectivă, instanțele de fond nu au ținut cont de prevederile art. 157 alin. (1), (2) Cod de procedură penală.*

Totodată, instanțele de judecată nu au acceptat ca probe purtătorii de informații a acțiunilor de urmărire penală (și copiile acestora) și cele cu

înregistrările operative audio și video efectuate pe caz, în total 12 purtători de informație, deoarece nu există careva raport de expertiză tehnico-științific care să demonstreze autenticitatea convorbirilor, fapt care în viziunea procurorului este absolut injust, deoarece pe faptul dat nu au apărut suspiecții nici la partea acuzării nici la partea apărării, ori, nici inculpatul, nici avocatul acestuia nu au înaintat careva pretenții la conținutul convorbirilor înregistrate.

Mai mult, inculpatul V. Cerevatîi a declarat, că a discutat unele momente cu V. Asimionese care sunt prezente în comunicările înregistrate, declarându-i acestuia că va discuta cu judecătorii (lăsându-l crezut pe V. Asimionese de trafic de influență) în scop de a scăpa de conversațiile ulterioare cu V. Asimionese, iar asupra faptului dat, însă, nu s-au expus nici prima instanță nici cea de apel.

Prin urmare, instanțele de fond neavînd careva neconcordanțe între declarațiile inculpatului V. Cerevatîi, martorului V. Asimionese și comunicările înregistrate, nu au avut nici un temei de a nu a admite ca probe purtătoarele de informații a acțiunilor de urmărire penală și celor cu înregistrările operative audio și video efectuate pe caz.

Privitor la neconcordanța orelor din imaginile video operative din 03 februarie 2013, de către specialistul DGT Nord a CNA, a fost eliberat un certificat care atestă faptul, că, în perioada anului 2012, au fost folosite camere de filmat ascunse la care din cauza parametrilor tehnici ai camerei cu ajutorul căruia au fost filmate acțiunile operative de investigație din 03 februarie 2012, nu a fost posibil de a schimba ora și data înregistrării.

Totodată, procurorul a enunțat, că instanțele de fond nejustificat, au respins atît conținutul stenogramelor comunicărilor dintre V. Cerevatîi din 31 ianuarie 2012 și 03 februarie 2012, menționînd că frazele „... eu nu sunt omul acela care să spună cît...” din partea lui V. Cerevatîi și „...bine deci – să-i pun aici...” din partea lui V. Asimionese, nu confirmă faptul pretinderii și primirii banilor de către V. Cerevatîi pe episodul de corupere pasivă, acestea fiind tratate mai mult la nivel de intuiție, necolaborînd cu alte probe, fraze care, însă, perfect coroborează cu declarațiile lui V. Asimionese, declarații pe care instanțele de fond le tratează ca date din motive de ură, nedispunînd, însă, în final, în acest sens, de probe care ar dovedi ura lui V. Asimionese față de V. Cerevatîi.

La capitolul dat, instanțele de fond nu au luat în considerație, că subiectul infracțiunii este nu o persoană simplă, ci o persoană cu demnitate publică și care este foarte atentă în discuții, cumpătată și chibzuită, mai ales ce ține de pretinderea cărorva mijloace bănești în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu și nu va solicita direct sau se va expune în glas tare sau cu fraze pe înțelese privitor la sumele pretinse, fapte care de către V. Cerevatîi au fost efectuate prin gesturi și șoapte și care, în cazul dat, corespund cu declarațiile lui V. Asimionese și sunt confirmate prin stenogramele convorbirilor înregistrate.

Instanțele de fond au dat mai mare apreciere și credibilitate declarațiilor martorilor din partea apărării A. Mitriuc, M. Veremciuc și I. Pascari, care sunt persoane angajate sau foști angajați ai lui V. Cerevatîi care au declarat doar faptul că biroul lui V. Cerevatîi nu se încuia, nici în timpul orelor de masă, deoarece în biroul vizat se păstra literatura necesară angajaților Oficiului Edineț al Cancelariei de Stat, apreciînd că V. Asimionese s-ar fi folosit de faptul dat punînd banii din timp în biroul lui V. Cerevatîi, respingînd, în rest, toate probele prezentate de

acuzare. Ori, în cazul dat, nici o persoană din cele audiate, nu a confirmat faptul că a văzut cum V. Asimionese s-a prezentat și a pus careva mijloace bănești sau alte lucruri sau obiecte nemijlocit în biroul lui V. Cerevatîi.

Atît avocatul în numele inculpatului, cît și inculpatul V. Cerevatîi, în cadrul urmării penale și la prezentarea materialelor, nu au utilizat procedura separată prevăzută de Codul de procedură penală, pentru cazurile invocate de ilegalitate a probelor, astfel, partea apărării avînd drepturi egale cu ceilalți participanți la proces și fiind investită de legea procesual-penală cu posibilități egale pentru susținerea poziției sale, ori alege de sine stătător poziția, modul și mijloacele de susținere a ei, fiind independentă de procuror, de instanța de judecată, de alte organe ori persoane, nu a avut careva pretenții la probele acumulate în cadrul urmării penale, concluzie, care este relevată și în hotărîrea CțEDO din 12 iulie 1988 în cazul Schenk vs. Elveția.

La adoptarea hotărîrii de achitare instanțele de fond nu au ținut cont de faptul, că la materialele cauzei penale acumulate la urmărirea penală este atașată sentința din 23 octombrie 2009 de achitare a cet. V. Asimionese pe toate capetele de acuzare, respectiv cert se denotă că asemenea dosare comasate în final în privința ultimului au fost examinate de Judecătoria Briceni, de judecătorul M. Dolghier și momentul dat a fost invocat în cererea de apel depusă de procuror, însă instanța de apel nu s-a referit nici într-un fel la el.

Instanțele de fond nu au apreciat și faptul, că V. Cerevatîi a pretins mijloace bănești în sumă de 1000 euro de la V. Asimionese nu doar pentru examinarea cărorva cereri pe acțiunile ultimului la etapa primirii mijloacelor bănești, dar pentru a nu examina și a nu reacționa în conformitate cu prevederile legislației în vigoare asupra petițiilor, adresărilor sau sesizărilor adresate Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat, care ar conține referințe la presupuse încălcări comise de către V. Asimionese pentru perioada anilor 2005-2011 în care acesta a ocupat funcția de primar al s. Balasinești, r-nul Briceni, precum și pentru a influența actualul primar al localității nominalizate V. Cucereavîi să nu adreseze pe viitor organelor competente plîngeri cu referință la presupuse încălcări admise de către V. Asimionese în perioada în care acesta a activat în calitate de primar, fapte care se prezumau a fi realizate ulterior, în dependență de petițiile ce urmau a fi parvenite în adresa Oficiului Teritorial Edineț al Cancelariei de Stat și în privința lui V. Cucereavîi în dependență de problemele ce urmau a fi invocate de ultimul.

La fel, procurorul a supus criticii și argumentul invocat de instanța de apel privind inadmisibilitatea probelor prezentate de procuror, așa cum a fost demonstrat caracterul provocator al lui V. Asimionese atît pe episodul de corupere pasivă, cît și pe cel de trafic de influență, făcînd referire la mai multe hotărîri CEDO, care, după părerea acuzării, n-au relevanță cu cazul cercetat.

6. Asupra recursului declarat a depus referință avocatul Ivan Roșca în interesele inculpatului, solicitînd inadmisibilitatea acestuia, deoarece argumentele recurentului sunt contrare prevederilor art. 427 Cod de procedură penală, ori, circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind expuse de către recurent unilateral, implicit, vădit intenționat, trecînd cu vederea circumstanțele importante pentru justa soluționare a cauzei.

7. Judecînd recursul în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În primul rînd, Colegiul penal enunță, că dispozițiile instanței de apel, referitoare la achitarea inculpatului V. Cerveatfi de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de **art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal**, sunt întemeiate și urmează a fi menținute, ori, verificînd materialele dosarului în raport cu criticele enunțate de procuror în sensul dat, Colegiul penal conchide, că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la nevinovăția inculpatului V. Cerevatfi de săvîrșirea infracțiunii incriminate în baza art. 324 alin. (3) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În al doilea rînd, în ce privește învinuirea inculpatului V. Cerevatfi în baza **art. 326 alin. (1) Cod penal**, Colegiul penal relevă, că potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, o hotărîre a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, temeuri care își găsesc reflectare în decizia contestată.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond.

Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare și este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

La fel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 7), 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și dispozitivul sentinței, fondul apelului și temeurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din conținutul deciziei instanței de apel, se evidențiază că, aceste prevederi legale nu au fost îndeplinite, astfel, hotărîrea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de procuror.

Călăuzitoare în acest sens sunt prevederile pct. 22.2. din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care stipulează, că: „... în decizie se expune concluzia generală a instanței pe marginea apelului și temeurile de fapt și de drept, motivele adoptării soluției respective.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel. Nerespectarea acestor cerințe echivalează cu nerezolvarea fondului apelului”.

Colegiul penal constată, că aceste prevederi legale deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauzei în ordine de apel.

Astfel spus, instanța de apel adoptând soluția de respingere a apelului declarat de procuror, s-a limitat la o motivare insuficientă și contrară probatoriului administrat pe cauză, ori, recurentul invocă probe concrete, care în opinia sa confirmă cu certitudine vinovăția inculpatului V. Cerevatfi în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, astfel instanța de apel pripit a ajuns la concluzia de nevinovăție a inculpatului, menținând sentința de achitare.

În acest context, Colegiul penal menționează că, instanța de apel a examinat pur formal apelul declarat de partea acuzării în această parte, nu a clarificat care circumstanțe sunt relevante pentru prezenta cauză, adoptând o soluție neargumentată la modul convenit, având un caracter generic, în legătură cu ce o astfel de decizie nu poate fi menținută și urmează a fi casată cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

Sub acest aspect, se constată, că argumentele invocate de procuror în recursul declarat își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecând apelul, instanța de judecată nu a înlăturat incertitudinile invocate de procuror în apel, ci le-a respins, fără a le analiza în ansamblu, coroborându-le cu celelalte probe administrate în cauză, ori, la argumentarea necesității respingerii apelului declarat de procuror, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar și, în mod arbitrar a dat prioritate acelor probe care, în viziunea acestei instanțe, demonstrează nevinovăția lui V. Cerevatfi, în detrimentul celor aduse de procuror.

Astfel, fără justă apreciere au fost lăsate: **a)** declarațiile inculpatului V. Cerevatfi, care la întrebarea avocatului I. Roșca a menționat, că „*cînd i-am spus lui V. Asimionese, că îl voi ajuta cu dosare penale, i-am spus ca să scap de el mai repede*”(f.d. 190, vol. III); **b)** martorului V. Asimionese care detaliat, a relatat instanțelor de judecată circumstanțele cauzei privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, de către inculpatul V. Cerevatfi, care coroborează cu celelalte probe pe caz **c)** (*stenograma convorbirilor telefonice între V. Asimionese și V. Cerevatfi din 30 decembrie 2011*).

Deci, instanțele de fond, nemotivat, prin fraze declarative au exclus probele enunțate supra din probatoriu, ori, V. Asimionese a prezentat conținutul înregistrărilor audio, recunoscute ca corp delict la dosar întru confirmarea veridicității și credibilității declarațiilor depuse de acesta.

Declarațiile martorului V. Asimionese, instanțele de fond neîntemeiat le-au respins, constatînd că acestea au fost date sub imperiul de răzbunare și ură față de V. Cerevatfi din motivul nerestituirii unei datorii, mai mult, instanțele de fond au selectat și au pus la baza hotărîrilor doar o parte din declarațiile martorului V. Asimionese.

Discuția între V. Asimionese și V. Cerevatfi se conține pe purtătorul de informații de tip CD-R ridicat în ordinea art. 126 Cod de procedură penală, cu examinarea acestuia conform art. 118 Cod de procedură penală, din care rezultă, că V. Cerevatfi recunoaște faptul primirii de la V. Asimionese a sumei de 50000 lei,

care ar fi transmis-o în interesul lui V. Asimionese în scopul realizării traficului de influență.

Avînd în vedere cele enunțate supra, Colegiul penal relevă, că în această privință nu se întrevăd derogări de la prevederile art. 93 alin. (3) Cod de procedură penală, care stabilește că aceste date pot fi utilizate ca probe dacă au fost dobîndite de organul de urmărire penală sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod.

Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că și CEDO s-a expus pe această problemă în cauzele Savițchi vs Moldova (precitat, §59) și Busuioc vs Moldova (precitat, §88), unde forul internațional a statuat clar că, *poziția instanțelor de judecată, prin care acestea resping probele aduse de părți nu poate fi considerată justificată și necesară într-o societate democratică.*

Prin urmare, instanța de judecată, de rînd cu alte probe, urmează să se expună și asupra conținutului înregistrărilor audio, anexate la dosar.

Relevant în aspectul descris, Colegiul penal enunță, că probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil, aplicabilă în speță fiind precizarea CEDO în cazul **Schenk vs Elveția (hotărîrea din 12 iulie 1988)** că utilizarea unei înregistrări ce poartă semnele ilegalității, deoarece nu este ordonată de către judecătorul de instrucție, nu este o încălcare a unui proces echitabil, deoarece apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea înregistrărilor, în termenii și modul stabilit prin lege.

Apărarea inculpatului V. Cerevatîi, precum și inculpatul nu au apelat pe parcursul urmăririi penale la prevederile art. 251 Cod de procedură penală „*încălcările care atrag nulitatea actelor procedurale*”, nu au contestat în scris acțiunile organelor de urmărire penală nici la terminarea urmăririi penale, cînd inculpatul a luat cunoștință cu materialele dosarului, iar prin prisma jurisprudenței CEDO probele obținute într-un mod ilegal nu constituie în sine o încălcare a dreptului inculpatului la un proces echitabil în cazul cînd apărarea a avut posibilitatea de a contesta autenticitatea lor, dar nu a făcut-o în modul necesar.

Erorile comise nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale penale la pronunțarea hotărîrii judecătorești, aceste erori sunt de drept procedural și se încadrează în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și, totodată instanța nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, iar hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și sunt temeiuri pentru recurs.

Încălcările enunțate determină incontestabil Colegiul să concluzioneze asupra necesității de a casa decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecători.

În procesul rejudecării cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia, să verifice și să aprecieze desfășurat și profund probele administrate în cauză în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, să le dea apreciere cuvenită în ansamblu, să elucideze faptele importante pentru

soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, să țină cont de argumentele formulate în apel și cele expuse în prezenta decizie, să înlăture omisiunile admise și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel de procuror, inclusiv asupra argumentelor procurorului care consideră că vinovăția lui V. Cerevatii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, este dovedită.

Înlăturînd omisiunile, ținînd cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu precum și de practica relevantă a CțEDO, instanța de apel urmează să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

Se menționează că potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța care va judeca apelul, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne aceeași care a existat la soluționarea recursului.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Andrei Formusatii, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Cerevatii Victor Petru**, în partea învinuirii înaintate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și se dispune rejudecarea cauzei în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, dispozițiile hotărîrii atacate se mențin.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 07 iulie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Nadejda Toma